

Herren Båld han sadlar sin gångare grå

Folksong - ballad

1 Her - ren Båld han sad - lar sin gång - gare grå. Kun - de man sig rät - te - lig be -
 2 "Va - ren väl - kom - men, Her - ren Båld till mig." Kun - de man sig rät - te - lig be -
 3 "Så är det väl santt, som dig va - rit spått." Kun - de man sig rät - te - lig be -
 4 "Och kä - ra min mo - der, ni talen intet så!" Kun - de man sig rät - te - lig be -
 5 "Jo, jag såg hen - ne up - på he - den i - går," Kun - de man sig rät - te - lig be -
 6 "Och björ - nen den så red hon själv up - på," Kun - de man sig rät - te - lig be -
 7 "Och or - men den ha - de hon till pis - ka," Kun - de man sig rät - te - lig be -

- tän - ka. Så ri - der han sig på sin mo - ders gård. Her - ren
 - tän - ka. "Jag ha - ver så myc - ket att ta - la vid dig." Her - ren
 - tän - ka. "Her - ren Båld han haver sig en troll - kona fått." Her - ren
 - tän - ka. "Gud nå - de, den lög - nen kom - mer up - på." Her - ren
 - tän - ka. I - bland al - la an - dra troll - pac - kor små." Her - ren
 - tän - ka. Och ul - ven den hade hon till sa - del där - på." Her - ren
 - tän - ka. "Jag själ - ver där va - rit och vi - is - tats." Her - ren

Båld trä - der vil - ler ö - ver sti - gen. 8 Her - ren Båld han svän - ger sin
 Båld trä - der vil - ler ö - ver sti - gen. 9 Her - ren Båld han ri - der hem
 Båld trä - der vil - ler ö - ver sti - gen. 10 "Var väl - kom - men hem, Her - ren
 Båld trä - der vil - ler ö - ver sti - gen. 11 "Det är in - te så, du gläds
 Båld trä - der vil - ler ö - ver sti - gen. 12 Han tog Ker - stin vid gu - ull -
 Båld trä - der vil - ler ö - ver sti - gen. 13 "Her - ren Båld! Låt mig li - tet
 Båld trä - der vil - ler ö - ver sti - gen. 14 Li - ten Ker - stin hon gång - gar i

gång - gare grå. Kun - de man sig rät - te - lig be - tän - ka. Så vred ha - an ri - der från
 allt up - på sin gård. Kun - de man sig rät - te - lig be - tän - ka. Li - ten Ker - stin hon u - te
 Båld, till mig," Kun - de man sig rät - te - lig be - tän - ka. "Jag ha - ver så län - ge vän -
 ö - ver mig!" Kun - de man sig rät - te - lig be - tän - ka. "Då jag är så li - tet gla -
 - gu - lan lock, Kun - de man sig rät - te - lig be - tän - ka. Han slog hen - ne, han ryck - te
 få le - va;" Kun - de man sig rät - te - lig be - tän - ka. "Jag vill mitt tes - ta - men - te
 kamma - ren in, Kun - de man sig rät - te - lig be - tän - ka. Her - ren Båld går ef - ter med

mo - ders gård. Her - ren Båld trä - der vil - ler ö - ver sti - gen. 15 Her - ren
 för honom står. Her - ren Båld trä - der vil - ler ö - ver sti - gen. 16 "Mi - in
 - tat på dig." Her - ren Båld trä - der vil - ler ö - ver sti - gen. 17 "Mi - in
 - der åt dig." Her - ren Båld trä - der vil - ler ö - ver sti - gen. 18 "Mi - in
 hen - ne opp. Her - ren Båld trä - der vil - ler ö - ver sti - gen. 19 "Och till
 får skri - va!" Her - ren Båld trä - der vil - ler ö - ver sti - gen. 20 Herr Båld
 sju falska sinn. Her - ren Båld trä - der vil - ler ö - ver sti - gen. 21 Her - ren

